

Karjalalan *pojat*

No 1-2
1956

MAANPUOLUSTUSVÄEN LEHTI

Peruskalliomme

— maanpuolustus

**Rakennusliike Aaltio
ja Eskelinen Oy.**

**Keskusosuusliike
Hankkija r.l.**

**Joensuun Ymp. Osuus-
meijeri i.l.**

Karjalan Talon Ravintola

Sarvamaa Oy

Oy. Wilh. Schauman Ab.

**Savo-Karjalan
Osuusteurastamo r.l.**

**Suomen Osuuskauppojen
Keskuskunta r.l.**

**Pohjois-Karjalan
Metsänhoitolautakunta**

Vakuutusyhtiö Sampo

Oy. Kaukas Ab.

Osakeyhtiö A. Halonen

Hotelli Pielishovi

Karjalainen Kauppa-Aitta

ARVI A. LALLUKKA

**Pohjois-Karjalan
Kirjapaino Oy**

Joensuun Tavarakeskus Oy

Rauma-Repola Oy

**Suomen Maanviljelijäin
Kauppa Oy**

Tarma Osakeyhtiö

M. Kakkonen

Vanha Apteekki

KARL MANNELIN

**RESERVIN UPSEERI JA
RESERVIN ALIUPSEERI**

Täytä velvollisuutesi maan-
puolustustyötä kohtaan ja
liity paikkakuntasi kerhon
jäseneksi ja suorita jäsen-
maksusi säännöllisesti. —
Tue maanpuolustustyötä.

*Tunnustuksena maanpuolustustyön tukemisesta olemme seuraaville
luovuttaneet Peruskalliomme—maanpuolustus-standaarin:*

**Pohjois-Karjalan Kirjapaino Oy / Talous-
neuvos Kosti Aaltonen / Kauppiaas Mikko
Kakkonen / Suomen Osuuskauppojen Kes-
kuskunta R. L. / Rauma-Repola Oy /
Metsänhoitaja Eino J. Aro / Karjalainen
Kauppa-Aitta / Arvi A. Lallukka / Oy.
Wilh. Schauman Ab.**

KARJALAN POJAT

MAANPUOLUSTAJAIN LEHTI, RESERVIN, KODIN JA KASARMIN YHDYSSIDE

Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiiri
Pohjois-Karjalan Reservialiupeeripiiri
Joensuun sotilapiiri
Kenttätukirykmentti I
Pohjois-Karjalan Rajavartiosto
Jääkäripataljoona 5

Taivalta aloitettaessa

Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiirin ja Pohjois-Karjalan Reservialiupeeripiirin yhteistyötoimikunnassa käydyssä keskustelussa päädyttiin kuluneena keväänä siihen, että maakuntamme maanpuolustusväki tarvitsee oman äänenkannattajan. Lehden ohjelmaksi viitotettiin maanpuolustushengen vaaliminen julkaisemalla puolustuskysymystämme koskevia kirjoituksia, muistelmia menneiltä taistelujen vuosilta, selostuksia molempiin piireihin kuuluvien kerhojen toiminnasta, kilpailuselostuksia ja toimintaa koskevia tiedoituksia. Samalla on sovittu siitä, että maakuntaamme sijoitetut vakinaiset joukko-osastot saavat äänensä kuuluville lehden palstoilla.

Tämän ohjelman puitteissa on tarkoituksena kehittää lehdestä reservin, kodin ja kasarmen yhdysside, joka maanpuolustusasiaa ajaessaan tähdentää näiden kaikkien kolmen kiinteän kanssakäymisen välttämättömyyttä isänmaamme vapauden säilyttämiseksi.

Uuden lehden nimeksi on hyväksytty Karjalan Pojat ja se ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Kun hankkeen toteuttaminen on mennyt vuoden puoliväliin saakka, ilmestyy ensimmäinen, »avausnumero» kaksoisnumerona.

Joensuun Reserviupseerikerhon julkaisema Pohjois-Karjalan Reservin Upseeri lakkaa samalla ilmestymästä ja se yhtyy uuteen lehteen.

Toivomme, että uusi lehti pystyy täyttämään sille asetetut tavoitteet ja samalla saa hyvät suhteet maakuntamme maanpuolustusväkeen meille kaikille tärkeän yhteisen asian merkeissä.

TOIMITUS

MAANPUOLUSTUSHENGEN YLLÄPITÄMINEN vaatii myös rauhan työssä näkyviä tekoja

Joensuun sotilaspiirin päällikkö eversti
L. A. AIRILA

Karjalan Pojat-julkaisun nyt alkaessa taipaleensa maanpuolustusasiamme hoivaamisen päätavoitteeseen omaksuneiden eri järjestöjen ja joukko-osastojen yhdyssiteenä täällä Pohjois-Karjalassa on ilolla tervehdittävä sen ensi numeroiden julkituloa. On hartaasti toivottava sen saavuttavan yhä laajenevaa ja kiintenevää kosketusta koko maakuntamme isänmaansa asiaa arvossa pitävän kansan keskuudessa. Samalla olisi suotavaa, että Karjalan Pojat ei jäisi vain aatteelliseksi yhdyssiteeksi, vaan sen avulla saavutettaisiin myös kulloinkin ajankohtaisia, näkyviä tuloksia omaksutulla työsaralla. Tässä mielessä ei lehden julkisuuteen tulo suinkaan ole tapahtunut liian aikaisin. Maanpuolustusperinteiden vaalimisen osalta tulisi julkaisun myös muistaa piakkoin 150-vuotismuistojen merkeissä lähestyviä 1808—09 sodan miehiämme ja heidän muistoaan. Monet tämän sodan muistomerkit Pohjois-Karjalassa ovat jääneet tarpeellista hoitoa vaille tai ainakin vähemmälle huomiolle kuin muualla maassamme. Sotilasperinteiden tyysijaksi muodostuva Rajakapteenin pirtti kaipaa vielä kiinteätä kosketusta niin Suomen sodan kuin talvi- ja jatkosotiemmekin miesten muistoihin. Voitaneen ajatella saatavan esim. Karimon Olli Tiaista, Vornan taistelua, Pohjois-Karjalan talonpoikaisjoukkoja 1700-luvulta jms. kuvaavia alkuperäispiirroksia sen suojiin merkkivuosien lähestyessä. Talvi- ja jatkosotamme samoin kuin vapaussoittemmekin sankaripuistot ovat ilahduttavan runsaasti olleet myös nousevien polvien käyntien kohteina ja seurakuntamme ovat pitäneet

Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiirin puheenjohtaja kapt. PAAVO TURTOLA

Pienenkin maan ja kansan olemassaolon edellytyksenä on aikaansa seuraava maanpuolustuslaitos. Nykyisen tekniikan aikakautena kehittyvät sodassa käytettävät välineet nopeasti. Pienen maan mahdollisuudet seurata kehityksen mukana ovat rajoitetut. Vastuunalaisilla paikoilla olevien miesten ja naisten on annettava puolustuslaitoksen kehittämiseksi kaikki se taloudellinen tuki, minkä kansakunnan mahdollisuudet sallivat. On väärin vedota siihen, että pienellä kansalla ei ole mitään mahdollisuuksia päästä sellaisiin tuloksiin puolustuslaitoksensa kehittämässä, että se voisi siihen turvautua. Tällaisilla mielipiteillä kaivetaan sitä pohjaa, jolle itsenäisen kansan tulee rakentaa tulevaisuutensa vapaana maana. Sillä heikennetään kansan puolustustahtoa. Se on vielä vaarallisempaa kuin teknillisen valmiuden laiminlyönti. Maanpuolustushenki on saatava sille kuuluvaan arvoonsa kansan keskuudessa. Siitä riippuu kestäkö kansakunta kovat koettelemukset. On ilahduttavaa, että tätä henkeä vielä löytyy meidänkin kansan keskuudessa enemmän kuin mitä ehkä luulemmekaan. Siitä ovat esimerkkinä reserviupseeri- ja reservialiupeseeriyhdistyksien määrätietoinen toiminta tämän

ne myös tässä mielessä arvonsa mukaisessa kunnossa. Maakunnan miesten ja naisten vapauden rakkaus sekä maanpuolustushenki ja -tahto arvostetaan sen mukaan kuinka se vaalii elämänsä uhranneiden sankariensa muistoja ja pitää pyhinä vuosisataisia perinteitään. Näistä kohteista ei Pohjois-Karjalassa ole puutetta — niiden unohtamiset olisivat maakunnallinen häpeä. Puheita ja kirjoitelmin ei yksin kohoteta ja ylläpidetä oikeata maanpuolustushenkeä, vaan vaatii se myös rauhan työssä näkyviä tekoja ja esimerkkejä nouseville polville uskoksi ja rohkaisuksi.

KTR 1:n komentaja ev V. MANDELIN

Maanpuolustuksesta vastuussa olevat tervehtivät tyydytyksellä Karjalan Pojat-lehden syntyä, sillä se tulee olemaan uutena tarpeellisena yhdyssiteenä eri asteisten ja eri kokemusten omaavien sotilashenkilöiden välillä. Samalla kun se yhdistää entisiä ja nykyisiä sotilaita tulee sen tärkeänä tehtävänä olemaan vielä asepalveluksensa suorittamattomien ikäluokkien henkinen valmentaminen tätä tärkeää tehtävää varten.

Uudet nuorisoiäluokat tuntuvat loittonevan yhä kauemmaksi siitä hengestä, joka on ollut kansamme vapautentahdon toimeenpanevana voimana. Unohdetaan liian helposti, mitä sitkeyttä, ponnistuksia ja uhrauksia vapautemme on vaatinut. Tämän vuoksi on tärkeätä ylläpitää nykyinen ja tuleva nuorisomme tietoisena siitä, mikä elävöitti sitä sukupolvea, joka taisteli ja loi tämän maan itsenäisyyden, sekä pitää kosketusta niihin veteraaneihin, jotka puolustivat näitä oikeuksiamme.

Vakinaisen väen ja reservin välinen yhteys on ollut puutteellista, joten yhteenkuuluvaisuuden tunne on päässyt maatumaan. Olkoon sotilaallinen koulutus kuinka hyvä tahansa, jollei ole maanpuolustustahtoa, niin se on arvoton. Tämän vuoksi vaalikaamme ennen kaikkea nuorisomme ja asevelvollisuutensa suorittaneiden keskuudessa sitä voimakasta puolustustahtoa ja kotiseudun rakkautta, mikä on aina ollut Karjalan heimon näkyvimpänä panoksena isänmaamme kohtaloissa.

hengen elvyttämiseksi. Pohjois-Karjalassa nämä järjestöt toimivat oikean isänmaallisen näkemyksen hyväksi ja myös maanpuolustustahdon ylläpitämiseksi kansalaisten mielessä. Tämä lehti, joka nyt ensi kerran ilmestyy yhteisenä Pohjois-Karjalan maanpuolustuslehtenä koettaa ylläpitää tätä henkeä.

Reservin Aliupseerien Pohjois-Karjalan piirin puheenjohtaja vääp. ARVI A. LALLUKKA

Reservin aliupseerien järjestötoiminnan kannalta on Karjalan Pojat-lehdellä suurimerkityksellinen tehtävä pitäessään meitä ajan tasalla kaikkien niiden rakentavien kysymysten suhteen, jotka se on ohjelmaansa ottanut.

Tervehdinkin lehden ilmestymistä sekä nuorten että erikoisesti meidän »vanhojen» aliupseerien puolesta lämpimin onnentoivotuksin.

Pohjois-Karjalan Rajavartioston komentaja evl ANTTI SEITAMO

On ilo todeta, että maakunassamme, Pohjois-Karjalassa, reservissä olevien upseerien ja aliupseerien toimesta nyt alkaa ilmestyä aikakauslehti Karjalan Pojat, joka vaalii maanpuolustustahtoa ja -henkeä. Täytynee todeta, että yli 10-vuotinen hiljainen lamaannuksien aika on ohi.

Pohjois-Karjalan miehet ovat aina tarpeen vaa-
tiessa näyttäneet mahtinsa ja voimavaransa, samoin
kuin aivan esimerkillisellä tavalla maanpuolustus-
hengen kaikella taidolla ja tarmolla. Tästä meillä
on monia todisteita. Ei tarvinne kerrata vuosien
1808—09 sotien tapahtumia, jolloin omat maakunnan
miehet omine johtajineen saivat aivan ihmeellisiä
tekoja aikaan. — Tuoreimpana ovat mielessämme tal-
visodan 1939—40 ja jatkosodan vaiheet. Eikö mei-
dän ole kiitettävä yksinomaan omia poikiamme siitä,
että Pohjois-Karjalan pohjoisosassa on rajamme säi-
lynnyt entisellään ja kiitettävä siitä, myöskin eteläm-
pänä Pohjois-Karjalassa epäsuhtaisissa taisteluissa
saavutettiin käänteen tekeviä voittoja.

Meidän velvollisuutemme on kaikin keinoin vaa-
lia rohkeiden miestemme tekoja ja huolehtia kaikin
käytettävissä olevin keinoin kansakuntamme puolus-
tushenkeä. Meillä ei ole enää varaa hukata mitään,
vaan nyt on korjattava sekin mikä tekemättä on
jäänyt.

JP 5:n komentaja evl H. MIKKOLA

Maanpuolustustahto on Pohjois-Karjalassa aina
ollut läheinen kansalle ja se on mm. ollut omiaan hel-
pottamaan koulutus- ja kasvatustyötä täkäläisissä
joukko-osastoissa.

Maanpuolustustahdon lujuus johtuu varmaankin
niistä lukuisista kunniakkaista sotilasperinteistä, jotka
vuosisatojen takaa juontavat juurensa ja joita tässä
maakunnassa on totuttu vaalimaan lämmöllä. Jääkä-
ripataljoona 5 näiden perinteiden jatkajana ja Poh-
jois-Karjalan poikien kouluttajana ja kasvattajana
tuntee oman velvoituksensa tässä työssä, mutta me
rohkenemme edelleenkin odottaa sitä tukea, jonka
puolustuslaitoksen ulkopuolelta työssämme olemme
tottuneet saamaan.

Me jokainen varmasti toivomme, sodassa mukana
olleet hartaimmin, ettei meidän enää tarvitsisi aseisi-
siin tarttua, mutta siltä varalta, että toiveemme ei

Miksi emme jaksaa nytkin uskoa

toistemme tarkoitusten vilpittömyyteen?

Puolustusvoimien lippujuhlapäivänä ja Suomen
Marsalkan syntymäpäivänä kesäkuun neljäntenä
Joensuussa järjestetyn sotilasparaatin yhteydessä pi-
tämässään kenttäsaarnassa KTR 1:n sotilaspastori
Eero Mikkonen lausui mm. seuraavat velvoit-
tavat sanat:

»Tässä Joensuun torin kivillä seisoo tänään sotilas-
takki yllään nuoria miehiä ja torin laiteilla äitiensä
ja isiensä mukana nuoria tyttöjä ja poikia, joista
monet kantavat vastuuta kansamme kohtalosta ehkä
vielä ajanlaskumme kolmannen vuosituhannen en-
simmäisinä vuosina. Silloin he ovat elämää koke-
neita harmaantuneita vanhuksia, jotka tietävät pal-
jon enemmän kuin me nyt. Ja meitä ei enää silloin
ole. Nuoret miehet, nuorukaiset, tytöt ja pojat, syys-
tä vanhempi polvi katsoo teihin tänään ja sanoo luot-
taen: Te olette isänmaan toivo. Teidän on hyvä us-
kaltaa katsoa noinkin kauas tulevaisuuteen. Se opet-
taa näkemään nämä kenties harmailta tuntuvat elä-
män oppivuodet toisessa valossa.

Yksimielisyys on vanha ja ehkä paljosta käytöstä
kulunut sana. Mutta erikoisesti tällaisina juhlapäi-
vinä sillä on velvoittava ja elävä sisältö. Pyhien
puistojemme vavahduttavan monet muistoristit ja
keskellämme kulkevat invalidit julistavat meille sa-
noitta yksimielisyydestä, jonka Jumalan käsi kes-
kuudessamme vaikutti kansamme kohtalokkaina päi-
vinä.

Millaisin tunnoin me, tämän polven naiset ja mie-
het, seisomme tänään vastaamassa velvoittavien tes-
tamenttien vaalimisesta?

Kun sotien jälkeen sadattuhannet kotiseutunsa
ja kotinsa menettäneet, ja kaatuneiden omaiset, ja
invalidit keskuudessamme söivät kyynelin kastettua
leipää, silloin olimme valmiit yksimielisyyteen, josta
vieläkin kiitollisuus ja ilo elää.

Miksemme jaksaisi nytkin uskoa toistemme tar-
koitusten vilpittömyyteen ja asettaa yleiset, yhteiset
etumme yksityisten yläpuolelle.»

Tue kirjoituksilla Karjalan Pojat-lehteä!

Tue lahjoituksilla Karjalan Pojat-lehteä!

*Liittymällä paikakkuntasi reservin upseeri- tai
reservin aliupseerikerhon jäseneksi, tuet osaltasi
kerhojen suorittamaa maanpuolustustyötä.*

toteudu, on meidän valmistauduttava pahimman va-
ralle isänmaan vapauden säilyttämiseksi. Tällöin ei
ratkaise yksinomaan aseiden laatu ja koulutus, vaan
perustan muodostaa joukkojen henki ja maanpuolus-
tustahto. Tehkäämme itsemme ja jälkipolvien hy-
väksi työtä tässä suhteessa.

Nurmekselaisten tykistön vaiheita

Kun tämän kirjoittaja oli saanut tehtäväkseen kirjoittaa jonkun kuvauksen lehteenne nurmekselaisen joukko-osaston osuudesta viime sotaamme, niin ryhdyin tähän tehtävään täysin tietoisena siitä, että esitykseni ei siedä arvostelua sotahistoriallisessa mielessä ja että se ontuu monessa suhteessa muutenkin ja antaa vain vaillinaisen kuvan joukko-osaston toiminnasta kokonaisuudessaan. Kirjoitukseni tässä osassa pyrin kuvaamaan niitä olosuhteita joissa II/KTR 18 muodostettiin, koulutettiin, keskitettiin rajalle ja johdettiin ensimmäiseen taisteluunsa.

Lienee kuitenkin paikallaan ensiksi selvittää ns. »välirauhan» aikaisia oloja Nurmeksien ympäristössä.

Ankaran talvisotamme seurauksena jouduttiin maamme puolustusvoimissa suorittamaan perusteellisia uudelleenjärjestelyjä, jotka aiheuttivat myös muutoksia aluejärjestössä ja sen toimeenpanoelmissä sotilasläänneissä ja sk-piireissä. Niinpä tulivatkin Pielisen pohjoispäätä ympäröivät pitäjät kuulumaan Maanselän sotilasläänin alaiseen Kajaanin sk-piiriin. Täten olivat pitkäaikaiset ja läheiset »suhteet» tässä mielessä katkenneet Joensuun sk-piiriin ja olosuhteiden pakosta pohjoisiin Pohjois-Karjala reivity irti omasta luonnollisesta yhteydestään. Tämä herätti luonnollisesti jonkinlaista vastustustakin, mutta pakko saneli silloin kuten monasti muulloinkin lopulliset tehtävät. Maanselän sotilasläänin esikunnan oli perustettava ja koulutettava nopeassa tahdissa kainuulaisista, pohjoissavolaisista ja pohjoisimman Karjalan miehistä tulevan 14. D:n joukko-osastot. Pian oltiin selvillä siitä, että läänin alueella ei ollut läheskään kaikkiin eri aselajeihin tarvittavaa koulutettua reserviläismäärää, vaikka lääni muuten olisikin pystynyt lukumääräisesti täyttämään joukko-osastot. Vaikka tämä ei niissä oloissa liene ollutkaan ainutlaatuinen tapaus vaan pikemminkin päinvastoin, niin otaksuisin kuitenkin, että vaikeudet olisivat tässä läänissä poikkeuksellisen suuret. Näistä vaikeuksista saanee jonkinlaisen kuvan kun tietää, että Nurmeksien ja Valtimon pitäjien alueilta muodostettiin yksi patteristo, viestipataljoona, raskas krh. komppania, lääkintäkomppania ja joukko muita pienempiä muodostelmia, eikä yhtään varsinaista kiv.komppaniaa ja kuitenkin olivat em. pitäjien miehet läpikäyneet talvisodan ankarat torjuntataistelut Laatokan-Karjalassa kiv. ja konekiväärikomppanioissa. Jos haluamme, niin voimme sanoa, että »historiallista» pohjaa tällä uudelleenjärjestelyllä kyllä oli, sillä ennen v. 1934, jolloin aluejärjestö luotiin, oli Nurmeksien sk:ssa ollut tykistöosasto, jonka leikkisän näköiset »japsit» vanhemmat Nurmeksien asukkaat kyllä muistavat, mutta em. vuoden jälkeen oli tämän ajan tykkimiehistä jo täysin kitketty tykistölliset taidot pois. Oli selvää, että upseerikaaderi oli täytettävä suureksi osaksi läänin ulkopuolisilla voimilla, mutta yhtä selvää oli, että aliupseeritehtäviin tarvittava kaaderi oli koulutettava perustamispitäjissä, koska tykistöä samoinkuin muitakin erikoisaselajeja oli koko maassa lisätty, joten täydennystä muualta ei sanottavasti ollut saatavissa. Niinpä toimeenpantiinkin ensimmäiset tykistöaliupseereiden kertausharjoitukset jo talvikaudella 1941 Valtimolla. Alan ammattimiehet ja tarkastajat olivat toivottomia, kun tykistökoulutuksen saaneita ei joukossa löytynyt juuri nimeksikään. Mutta kouluttajat ja koulutettavat ryhtyivät tehtäviinsä ennakkoluulottomasti ja täysin innoin. Ja kävi kuten tavallista; innostus uuteen aselajiin oli arvaamattoman suuri ja se korvasi monin verroin alussa puuttuvat taidot ja tiedot. Ja niinpä vain muutaman kymmenen päivän koulutusajalla päästiinkin tuloksiin, jotka ylittivät roh-

keimmatkin ennakkotoiveet. Oli luotu ensimmäinen, tosin varsin pieni mutta sitä arvokkaampi kaaderi, jota tarvittiin kipeästi ja nopeammin kun silloin arvattiinkaan. Raskaan krh.komppanian reserviharjoitukset toimeenpantiin niinikään kevätkesällä Nurmeksien Lipinlahdessa ja näihin harjoituksiin kokennut joutuivat välittömästi soveltamaan tietojansa ja taitojaan, sillä uusi YH alkoi jo ennenkuin nämä harjoitusjoukot oli hajoitettu.

Uusien yksiköiden aseistus ja varustus oli hätähtää ehditty koota, varastoida ja järjestää Nurmeksien. Muodostettava hevosvetoinen II/KTR 18 sai osan kalustostaan psto/10 Pr Nurmeksien Lokinkan-kailla olleista varastoista kun taas osa kuljetettiin Iisalmeista. 10.Pr varastoista saivat täysin kunnostetun kalustonsa 4. ja 5. kanuunapatteri kun taas 6. hauptsipatterin kalusto tuli Iisalmen varikosta. Vaikeuksista ei perustamisvaihe suinkaan sujunut. Esim. em. 6. patterin kalusto vihdoin Nurmeksien saavuttuaan osoittautui täysin kunnostamattomaksi, mm. puuttui yhdestä tykistä pyöräkin. Tämä puuttuva »rengas» saatiin korvata 10. Pr varastosta saadulla kanuunan pyörällä, joka vaikka olikin erilainen täysin tyydyttävästi täytti paikkansa. Tykkivaljaat saatiin 10. Pr varastosta, mutta vetokarttuja ei ollut lainkaan tälle patterille varattu. Ei ollut muuta neuvoa kuin kerätä läheisen Jokikylän maanviljelijöiltä tarvittava määrä kyntötöissä käytettäviä vetokarttuja. Auliisti ne luovutettiinkin, mitäpä niillä olisikaan tehty, olivathan jo auran eteen valjastettavat hevoset ja auran kurkeen tarttuvat isännätkin lähteneet sinne jonnekin. Nämä korvikekartut osoittautuivatkin sitten verrattomiksi, sillä vaikka ensimmäisessä liikkeellelähetyksessä jo katkesi yksi, niin toiset olivatkin sitä sitkeämpiä ja veivät patterit aina Ome-liaan saakka, jolloin huoltomme ratkaisevasti parani ja ptri varustettiin oikeilla venäläistä alkuperää olevilla vetokartuilla kuuluisan motin jäämistöstä. Mutta olipa muillakin yksiköillä vaikeutensa, josta esimerkkinä mainittakoon, että viestipataljoonaa muodostettaessa kävi ilmi, ettei eräässäköön komppaniasa ollut yhtään miestä, joka olisi aikaisemmin nousut puhelinpylvääseen. Niinpä olikin komppanian-päällikön luotn. Järvisen ensimmäisiä tehtäviä sitoa itse varmuusvyö ympärilleen ja tolppakengät jalkoihinsa ja pitää ensimmäinen oppituntinsa komppanialleen puhelinpylvään päästä. Mutta ahkeruus ja into korvasivat näissäkin tapauksissa pian puuttuvan taidon ja niin kävi, että VP 30 täytti loppujen lopuksi sille asetetut vaativat tehtävät ja rakensi valtavat erämaayhteydet Kantasuomesta Rukajärvelle saakka 14. D:n monivaiheisella etenemistiellä.

Kun keskitysmaarsit juhannuksen tienoilla suoritettiin, muodostui eri suunnilta kootuista yksiköistä joukko-osastoja ja näistä erillinen suoraan päämajan alainen sotatoimiyhtymä 14.D. Divisionaan komentajana toimi kaikkien pohjoiskarjalaisten hyvin tuntema ev. E. J. Raappana, 10.Pr muodostetun JR 10 komentajana ev. U. Tähtinen ja KTR 18 komentajana majuri V. Idänpään-Heikkilä. II/KTR 18:n komentajana toimi alkuvaiheessa kapt. R. Hirva, mutta jo muutaman päivän perästä kapt. O. Nousiainen ja jälleen ennen sotatoimien alkua kapt. R. Hirva. Patteristoupseerina oli kapt. E. Aspö, 4. valtimolaisen ptrin päällikkönä kapt. A. Toivanen, 5. pääasiassa nurmekselaisista kootun ptrin päällikkönä kajaanilainen insinööri kapt. P. Kujala ja 6. niinikään nurmekselaisen ptrin päällikkönä aluepäällikkö, kapt. M. Virmakoski. 14.D:n voimat keskitettiin Pielisjärvelle kolmen eri tien suuntaan ja lisäksi Kuhmoon kahden eri tien suuntaan. Painopiste oli keskustassa Nur-

mijärven—Kivivaaran—Repolan tien ja Saunajärvi—Kolvasjärvi—Repola tien suunnissa. Nämäkin pääetenemissuunnat olivat jo huomattavan kaukana toisistaan rajalta lähdettäessä. Oikealla varmistivat 14. D. sivustan maj. V. Partisen johtama vahv. II/JR 10 Inari—Kuutamalahti tien suunnassa ja kapt. A. Seitamon johtama vahv. rajajääkärikomppania suunnassa Ruunaa—Lusman—Tuulijärven tie tiettömän korven kautta. Vasemmalla toimi kapt. Kekkonen vahv. rajakomppania Kuhmon Miinoasta Kiimasjärven suuntaan vasemman sivustan varmistuksena. Tykistöä oli Kivivaaran suunnassa II/KTR 18 ja kapteeni L. Kajeen johdossa Iisalmessa perustettu Rask. Psto 29 ja Saunajärven suunnassa I/KTR 18 (-ptri) ja niinikään Iisalmessa perustettu maj. E. Hartikaisen komentama III/KTR 18, jolla myös oli raskas kalusto. I/KTR 18, jonka komentajana alkuvaiheessa varusajan toimi kapt. O. Nousiainen, oli 10. Pr:n patteristo, jonka henkilökuntana alkuvaiheessa oli vakinaisessa palveluksessa olevaa kantahenkilökuntaa ja varusmiehiä. Keskitysmarssi Nurmeksesta—Pielisjärven Nurmijärvelle, joka tosin ei ollut varsin pitkä, sujui II/KTR:ltä vaikeuksitta, vaikka valjakkohevosest samoin kuin ratsuritkin olivat täysin kokemattomia tykinvetoon. Nurmekselaiset hevoset samoin kuin niiden mainiot isännätkin ansaitsivat luvun sinänsä. Erinomaisen sitkeiksi ja mukautumiskykyisiksi osoittautuivat nämä tosin kuuluisan hevospitäjän kasvatit niille oudossa tehtävässä tykkivaljakossa. Ratsureina toimivat miehet osoittautuivat erittäin taitaviksi, huolellisiksi ja tunnollisiksi hevosmiehiksi, muuten eivät lähiviikkojen pitkät ja vaikeat marssisuoritukset olisi olleet harjoittamattomilla valjakoilla mahdollisia. Keskitysmarssin päättyminen ei suinkaan tiennyt nurmekselaiselle II/KTR 18:lle levon alkua, päinvastoin nyt oli kaikin käytettävien keinoin ryhdyttävä kohottamaan pston taistelukykyä ja oli koulutettava. Tietoisuus koulutustarpeesta oli koko pston henkilökunnalle päivän selvä asia ja tästä olikin seurauksena nopea opetun omaksuminen ja reipas edistyminen jo muutamien koulutuspäivien jälkeen. Pston taistelukuntoon saattamisesta lankeaa suurin kiitos erittäin päteville ja velvollisuudentuntoiselle nuoremmalle päällystölle, joka kantoi koulutustyössä raskaimman taakan. Myöskään ei ole unohdettava teknillisen henkilökunnan, erikoisesti pston asemestari Maurinsalon osuutta tässä työssä. Vasta Hännijokilinjalalla asemestari sai 6. ptrin tykit ns. »kuivalaukauksilla» kokeiltua ja palautuslaitteet toimintakelpoiksi.

Nopeasti vierähtävät työntäyteiset päivät ja koittaa 27. 6. 41, jolloin Hännijoen linja jätetään ja psto siirretään Kivivaaraan. Sivuuetaan mahtava Vornon linja, Lakkavaara ja muut talvisodan aikaiset taistelupaikat. Tie oli vähän liikennöity ja hävitystyöt ja tiemiinoitukset hädin tuskin edellisenä yönä purettu. Tykistö ajoi aseisiin Kivipuron linjalle ja ryhmitys oli tavallisuudesta poikkeava, koska jv-joukot olivat vielä takana. Oli koittanut suuri hetki, sinnikkäät suomalaiset seisivat asemissa rajavaaroilla katse itään suunnattuna, uskomatonta, mutta totta. JR 10 komentaja ev. Tähtinen oli päättänyt suorittaa saamansa tehtävän seuraavasti: maj. Majewskin komentama vahv. I/JR 10 hyökkää Kivivaarasta yllättäen Tuulijärvelle ja valtaa tämän kylän, kapt. Halosen komentama II/JR 10 seuraa toisessa linjassa. Kuotiinlammen maastosta hyökkää maj. V. Partisen komentama vahv. II/JR 10:n Inarin kohdalta rajan yli ja etenee Porajärven tien suunnassa. Kun oli pyrkimys yllätykseen, ei tykistövalmistelua suoritettaisi. Maj. M:n hyökkäys edellytti mm. jääkärijoukkueen yllättävää rajanylitystä harvassa ketjussa ja venäläisten rajavartio-osaston kaappausta. 28. 7. suoritettiin mitä huolellisimpia valmisteluja ja tiedusteluja. Venäläiset olivat vahvistaneet tavanmukaiset rajapartionsa n. 20 miestä käsittäviksi partioiksi ja suorittivat varustelutöitä. Kärsimättöminä odottivat joukot lähtökäskyä. Ensimmäiset tappiotkin oli jo tulleet, kun muutamia miehiä meni omiin miinakenttiin, joita Kivivaarassa oli runsaasti. Samana iltana

antoi maj. Majewski Kivivaaran saunassa hyökkäyskäskyä, josta puuttui vain lopullinen lähtöhetki. Pataljoona ryhmitettiin lähtöasemiinsa. Kapt. Laiston 2. komppania solui Kivivaaran rinnettä itää kohti vaaralliseen ansoitettuun korpeen rajajääkäreiden opastamana, rajalle oli matkaa n. 2 km vaikeakulkuista maastoa. Varusmiehet, savolaisia, kainuulaisia ja pohjoiskarjalaisia, olivat pienikasvuisia, mutta korpiin tottuneita, sitkeitä ja rauhallisen näköisiä. Päätäväisen näköisinä kivääreineen, konepistoolineen ja pikakivääreineen kypärät syvällä päässään painuivat nämä taistelijat kohti rajaa ja suurta tuntematonta. Sinne painuivat myös tykistön tulenjohtajat tulenjohtoryhmineen ollakseen valmiina tehtäviinsä. Isällisenä ja aina hymyilevänä jakeli maj. M. viimeisiä ohjeitaan eteenpäin siirtyville joukoilleen. Hänen rinnallaan näennäisesti täysin rauhallisena seiso tyk.ryhmä A:n komentaja kapt. R. Hirva niinikään opastaen omiaan. Vaikka olikin varmaa, että tämän miehen mieltä askarteli kysymys, miten hänen tottumattomat tykkimiehensä selviäisivät tulikasteestaan, ei hän sitä pienimmälläkään ilmeellä osoittanut ja hänen varmuutensa tarttui myös hänen miehiinsä.

Hetkestä myöhemmin saapui paikalle ev. Tähtinen ei antamaan lopullista hyökkäysketkettä, vaan peruuttamaan hyökkäyksen — toistaiseksi. Kaikkialla kuuluu kysymyksiä: miksi ei vieläkään? Vastaus on jotain sentapaista, että muilla suunnilla ei olla vielä valmiita. Selvitykset eivät tunnu oikein luotettavilta, vaikka päällystö tekeekin parhaansa rauhoittaakseen miehensä. 29. 6. kuluu sitten odotuksen merkeissä. Rajan ylittää vänr. P:n johtama vapaaehtoisista koottu 40 miehen partio ja katoaa korpeen kohti itää. 30. 6. myöhään illalla on tykistö matkalla takaisin Hännijoen aseisiin. Hyökkäyksen lykkäytyessä on ryhmittöjen liian uskallettua ja tykistön koulutusmahdollisuudet liian rajoitetut. Tilanne oli kiusallinen ja vaikeasti selitettävissä miehistölle, joka oli uskonut olevansa mukana salamasodassa ja valmis tappelemaan, mutta ei odottamaan. Ruusunhohteisessa tulevaisuudenkuvassa väikkyi vielä tällöin vakava uskomus hokemaan: heinäntekoajaksi kotiin. Odotus ei kyllä tälläkään kertaa muodostunut pitkäksi, sillä jo 3/4. 7. välisenä yönä ajettiin jälleen Kivivaaran aseisiin. Suunnitelma toteutettiinkin tällä kertaa ja 4. 7. klo 3,00 ylittivät ensimmäiset osastot valtakunnan rajan, heidän mukanaan tykistön tulenjohtajat. Rajalla oli vain heikkoja viivytysohjeita, jotka kyllä toimivat taitavasti ja sisukkaasti viivytään. Nämä vastustajamme olivat rajajääkärijoukkoja, joilla oli vahvennuksena konekivääreitä ja käyttivät he myöskin rajakoiria hyväkseen. Lisäksi oli tiuralle runsaasti kiviesteitä ja ansoitettuja murreksia. Pääasiasa moraalisen vaikutuksen aikaansaamiseksi eteni oman etulinjan mukana amfibiovesivaunu, joka ensimmäisenä päivänä kunniaakkaasti täytti tehtävänsä, vaikka myöhemmin oli venäläisten pst.tykille helppo saalis. Eteneminen jatkui kuitenkin suhteellisen nopeasti Tuulijärven kylän länsipuolella olevalle lampi- ja purolinjalle Särkijärven ja Suupohjan kannakselle. Vähän aikaisemmin klo 10,00 alkaen oli vastustaja kohdistanut kärkeemme ja yleensä tien suuntaan tykistöammuntansa Tuulijärven kylästä. Lampikanas oli lujasti murretettu ja ansoitettu ja vahvempi vih. osasto oli varustetuissa asemissa. Kävi pian selväksi, että asemaa ei voitu murtaa ilman tyk. valmistelua. Yllättävällä hyökkäyksellä vänr. Saariahon joukkue kuitenkin sai vallattua tien pohjoispuolelta kiertäen etummaisat asemat tien suunnasta ja tämä helpotti tykistön tulenjohtoa itse viivytyssasemaan hyökättäessä. Vastustaja oli varsin ovela ja salli tulenjohtajamme ltn. V. Lumialan muutaman miehen kanssa käydä korsujaan tiedustelemassa aivan asemiansa edessä, niin että partio sai sen käsityksen, että asemat olivat tyhjiä. Kun maj. M. sai tästä ilmoituksen ja lähetti nopeasti lisäjoukkoja eteen, saivat nämä murhaavan tulen vastaansa. Psto ajoi nyt nopeasti aseisiin ja klo 15,21 ampui 6. ptri ensimmäiset laukauksensa tässä sodassa. Hetki oli tykki-

1941-44 sodan muistoristeistä

Tämän lehden kantta somistaa kolme muistoristiä, nimittäin 14. Divisioonan »Rukajärven Suunnan (R) risti», komentajana kenr.maj. Erkki Raappana, 7. Divisioonan »Kalparisti», komentajana kenr.majurit A. J. Svensson ja Selim Isakson ja 11. Divisioonan »Kiilaristi», komentajana nyk. jalkaväenkenraali K. A. Heiskanen.

14. Divisioonaa sai miehistönsä pääasiassa maakunnan pohjoisosista, 7. Divisioonaa maakunnan eteläisistä osista ja Pohjois-Savosta ja 11. Divisioonaa JR 8:n osalta samoin. Yhtymät kotiutettiin syksyllä 1944, eikä senjälkeen minkäänlaisia kokoontumisia seuraavan kymmenen vuoden aikana tapahtunut, kunnes Rukajärven miehet rikkoivat tämän hiljaiselon, jota sittemmin seurasi Kalpa, Kiila ym.:t. Ristejä on jaettu Helsingissä, Joensuussa ja Kuopiossa ja monilla muilla paikkakunnilla. Seuraavana muutamia kuvia näistä tilaisuuksista.

Sodanaikaisen 7. divisioonan miehiä kokoontui sunnuntaina 22. 1. 1956 Joensuuhun muistelemaan niitä raskaita vuosia, joilta kertyi kokemuksia ja muistoja enemmän kuin siihen verraten moninkertaiselta rauhanvuosien ajalta. Lottia ja n. 400 miestä osallistui tilaisuuksiin, jotka oli järjestetty Kalparistin jakamiseksi niille, jotka osallistuivat sodanaikaisen 7. Divisioonan sotatoimiin. Juhlallisuudet alkoivat jumalanpalveluksella, jonka jälkeen oli lyhyt muistohetki sankarihaudalla. Sitä seurasi ohimarssi, veljeslounas ja muistoristien jakojuhla ja illalla kokoonnuttiin vielä veljesillanviettoon.

Ritarimerkit juontavat juurensa ristiretkiajan hengellisistä ritarikunnista. — Niiden jäsenet kantoivat jäsenyytensä merkinä ritarikuntansa tunnusta, joihin käytettiin erilaisia ristejä. Niiden periaatteena olivat usein uskollisuus, ritarihyveet ja kunnia. Lähinnä näihin rinnastettavia ovat sotatoimiyhtymien muistoristit, jotka on perustettu yhteenkuuluvaisuuden tunnuksiksi ja muis-

miehille jännittävä, sillä näillä tykeillä ei oltu voitu aikaisemmin lainkaan ampua, joten niiden toimint ominaisuuksista ei kellään ollut varmuutta. Muutama kiusallisen epäätöinen sekunti jäyti etumaisen asemamme tulenjohtopaikalla tykkimiesten mieliä. Mihiin putoaisivat ensimmäiset kranaatit, olisivatko perusteemme (kartta 1:400.000?) läheskään oikeat, olivatko suuntauslaitteemme virheettömät? Muutamien sekuntien lentoaika tuntui iäisydeltä. Sitä suurempi oli helpoituksen tunne, kun kranaatit iskivät tarkoitettuun paikkaan tarpeeksi kauas omasta miehityksestä vastapuolen asemaan. Hetki h. oli klo 19,30 ja sitä edelsi 4. ja 6. ptrin lyhyt tulivalmistelu. Illan kuluessa vallattiin Tuulijärven asemat ja yöllä Tuulijärven kylä. Taistelu oli ollut lyhyt, mutta ankara ja se oli myös vaatinut kalliit uhrin. Maj. M:n pataljoonan upseeritappiot olivat raskaat, mm. ltn Mononen kaatui päivän taisteluissa. Tykistöstä oli II/KTR 18 saanut myös tulikasteensa ja ampunut ensimmäiset kranaattinsa. Tätä ensimmäistä taistelupäivää seurasi monta merkillistä vaihetta patteriston tukiessa hyökkäystä tai puolustusta ja näitä ensimmäisiä kranaatteja seurasi kymmeniä tuhansia muita, mutta mukana olleiden mieliin on kuitenkin varmasti syöpynyt lähtemättömästi tämän ensimmäisen tsst.päivän 4. 7. 41 tapahtumat ja kokemukset.

toksi koettelemusten ajoista. Muistoristien tarkoituksena on liittää yhteen ja pitää yhdessä kaikki sodan eri vaiheissa ja tehtävissä mukana olleet samoin henkisin sitein kuin mikä näissä yhtymissä kovina päivinä ja vaaran hetkellä vallitsi. Tähän meillä on tien viitoittanut edesmennyt suuresti kunnioitettu ylipäällikkömme Suomen Marsalkka, josta on lausuttu, että »hänessä henkilöityi ritari peloton ja nuhteeton, jonka urhoollisuus, mielen suuruus vaarassa ja jalous voiton hetkellä, epäitsekkyys sekä uskollisuus maataan kohtaan viitoittivat velvollisuuden tien myös hänen aseveljilleen». 70-vuotispäivänä 4. 6. 1937 esitti Marsalkkamme onnittelijoille ikäänkuin Suomen kansalle osoitetun testamenttinsa seuraavin sanoin:

»Että minun on vielä elämäni illan suussa, sotilaana vieraalla maalla suoritetun vaiherikkaan päivätyön jälkeen, suotu omistaa voimiani oman isänmaani palvelemiseen sen pyramidin huipulla, minkä puolustuslaitoksemme muodostaa, se on totisesti onni, jolle minun kaltaiseni vanha soturi osaa antaa arvoa. Ei siksi, että sotilaan ammatti ja sen tarjoama mahdollisuus sotaisen kunnian voittamiseen houkuttelisi sitä, joka on nähnyt sodan kauhujen kulkevan yli monien maiden ja viimeksi yli omankin maansa, vaan koska oman kotikonnan puolustaminen on ylin velvollisuus ja suurin kunnia, mikä voi tulla ihmisen osaksi.

Rauhan suojassa on luotava yksimielisyys, jotta kansakunta tiiviisti rivinsä sulkien voisi kestää ne koettelemukset, mitä viisautta, omaamme korkeampi, on sääntänyt jokaisen sellaisen kansan kannettavaksi, joka tahtoo kauan elää maan päällä. Jos olemme eri leireissä, täytyy jokaisen käydä puolitiiehen toistansa vastaan. Olen varma siitä, että kaikki ne luovat tahdot, jotka ovat kerääntyneet tänne, — kuinka etäällä heidän työkenttensä lienevät toisistaan — pohjimmaltaan pyrkivät yhtymään samassa tavoitteessa, jona on kansan onni, valtakunnan turvallisuus ja kunnia.

Jos minä kykenisin puolestani tänä päivänä antamaan maanmiehilleni lahjan, niin antaisin yksimielisyyttä, keskinäistä luottamusta ja tyytyväisyyttä.»

Edellämäinittu olkoon evästyksenä erittäinkin rintamamiehille, jotka kovia kokeneena ovat kaikkialla maan suolana. Olkoon muistoristi näiden aatteiden yhteinen tunnus.

SOTIA

Historiantunnilla koulussa:

Matti, kuinka monta sotaa Espanja joutui käymään seitsemännellätoista vuosisadalla?

— Seitsemän sotaa.

— Oikein. Mainitse sodat järjestyksessään.

Matti — Ensimmäinen, toinen, kolmas, neljäs, viides, kuudes ja seitsemäs sota.

Stm. P. majuri T:lle:

«Kyllä ensin oli ikävä kotiin, mutta minä kielsin kirjoittamisen, niin jo helpotti.»

Reservin aliupseerien yhteistoiminta Pohjois-Karjalassa

Rintamatoimiin osallistuneilla on vaikutelma aseveljeydestä ja sen velvoitteista, joten käsitteen selvittelyyn ei tässä yhteydessä liene aihetta. Sodissa koettu asetoveruus, yhteiset muistot ja keskinäisen kanssakäymisen halu olivat vaikutteina yhteistoimintamme alkamiseen maakunnassamme. Eri puolille maakuntaa syntyneet reservin aliupseerien yhdistykset hakeutuivat läheisempään yhteistoimintaan 20. 11. 1955 Joensuussa pidetyissä kokouksessa, minkä oli kutsunut koolle Kuusjärven Reservialiupseerit r.y.

Kokous päätti perustaa yhteiseksi maakunnalliseksi keskuselimekseen Reservin Aliupseerien Pohjois-Karjalan Piirin, joka onkin toiminut siitä lähtien asiamme eteenpäin viemiseksi ja tunnetuksi tekemiseksi. Piirin jäsenyyteen kuuluu tällä erää seuraavat reservin aliupseerien yhdistykset: Nurmeksen, Lieksa-Pielisjärven, Kuusjärven, Viinijärven, Ilo-mantsin, Joensuun, Tohmajärvi-Värtsilän ja Kiteen, joilla kullakin on ollut toimintaa oman paikkakuntansa alueella asuvien aliupseerien keskuudessa, toisilla hyvinkin vilkasta yhdistystoimintaa.

Piirin puh.johtajana toimii vääp. Arvi A. Lallukka, Joensuu, piirin varapuheenjohtajana toimii vääp. Veikko Metsälä, Outokumpu, Piirin sihteerinä on vääp. Matti Virrantalo, Outokumpu, Piirin varasiht. ja rahastajj. kers. Tatu Junnilainen, Joensuu.

Olemme päässeet melko läheiseen kanssakäymiseen vakinaisessa väessä palvelevien aliupseerien kanssa ja mikäpäs sen luonnollisempaa onkaan, sillä ovathan he opettajiamme taistelutovereitamme ja hyviä ystäviämme.

Vanhemmilla reservin aliupseereilla on jo omia poikiakin alikersantteina. Nämä pojat ja veljet! Tervetuloa yhdistystoimintaamme mukaan! On varmasti mielenkiintoista toimia miesten seurassa.

Niille reservin aliupseereille, jotka syystä tai toisesta eivät vielä ole toimintaamme liittyneet haluaisimme sanoa sen vilpittömän toivomuksen, että liit-tyisitte yhteistyöhön mitä pikimmin, sillä tässäkin asiassa joukon tuki voi olla monelle meistä hyvinkin tarpeen. Liittomme ohjelma on myös sosiaalinen ohjelma, se on syytä myöskin muistaa. Vuodet ja vuosi kymmenet tuovat esiin elämän varjopuolet. Me kai-ker kokeneet miehet tulemme näkemään myös koke-muksien seuraamukset — vaivaisuuden ja vajavaisuuden.

Iloimme on suuri siitä, että ainakin omassa maakunnassamme on yhteistyö reservin upseerien kanssa päässyt kitkattomaan käyntiin. Tämä tuo mieleen-nejä ajat, jolloin miehen arvoa ei mitattu sen mukaan minkä väriset tähdet hänellä oli kauluksessaan, tai oliko aina käskijällä edes tähtiä ollenkaan, vaan arvosteluperusteena käytettiin aivan toisia tekijöitä.

Sodan tuntien ja sen kolhut kokeneena ei meistä kukaan toivo sotaa näille main saapuvaksi. Maailma

on kuitenkin paha ja pahan vallassa. Maailman mah-tavia vaivaa nyt niinkuin aikaisemminkin itsekkyy-s, ahneus ja vallanhimo, joten toivo ikuisesta rauhasta on liiaksi uskallettua. Tämän kolkon tosiasian edessä on meidän reservin aliupseerien visusti harkittava, mitä me vielä voisimme tämän maan ja kansan puo-lesta tehdä?

Arvi A. Lallukka

Karjalan Pojat tarvitsee vankan avustaja- kunnan

Lähtiessään taipaleelleen Karjalan Pojat vetoaa kaikkiin Pohjois-Karjalassa toimiviin reserviupseeri-kerhoihin ja reservin aliupseerien yhdistyksiin toi-mivan ja vankan avustajakunnan saamiseksi. Sama koskee myöskin sotilaspiiriä ja täällä toimivia joukko-osastoja. Kaikkia näitä pyydetään nimeämään kes-kuudestaan vakinainen avustaja, jonka tehtävänä on huolehtia kirjoitusmateriaalin toimittamisesta Karja-lan Pojat-lehdelle.

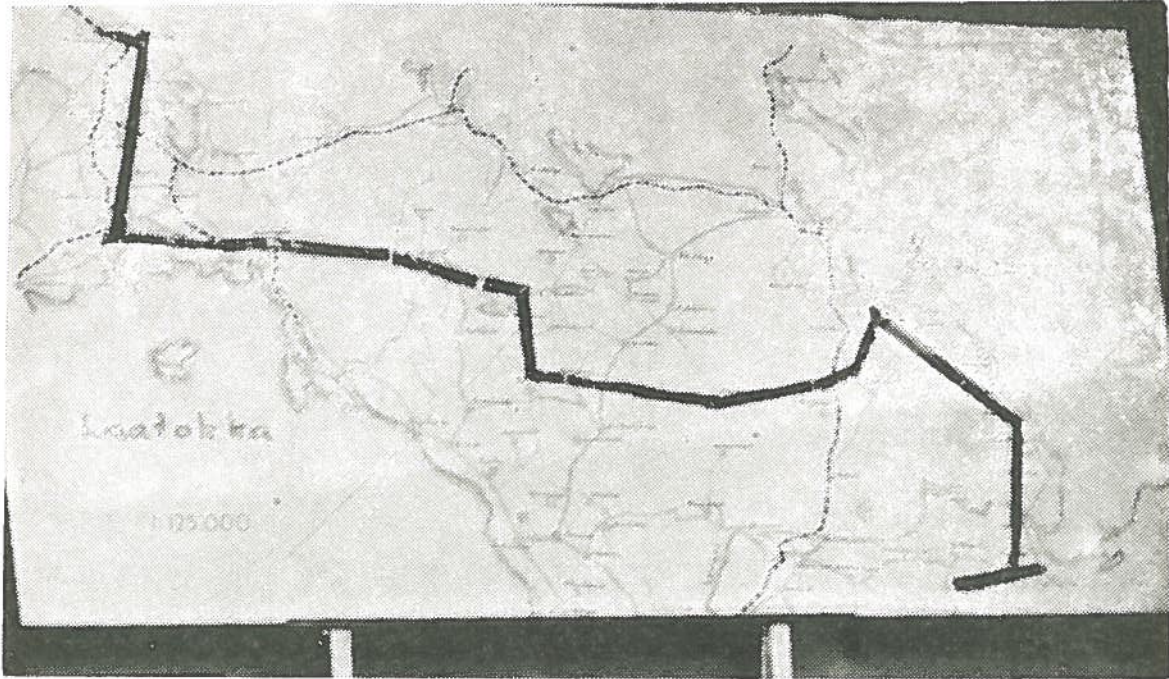
Lehdessämme tullaan julkaisemaan kerhojen ja yhdistysten toimintaa koskevia selostuksia, tiedotuk-sia, selostuksia joukko-osastojen elämästä jne. Van-hat sotamuistot on tärkeätä tallettaa muistiin leh-temme välityksellä. Sen vuoksi on toivottavaa, että kerhojen, yhdistysten ja joukko-osastojen puitteissa kootaan muistelmaluontoisia, todellisuuspohjaisia kir-joituksia karjalaisten sotureiden vaiheista. Tärkeätä on kuitenkin, että tällaiset muistelmakirjoitukset ovat lyhyitä ja nasevia, sillä pitkiä jatkokertomuksia on ensinnäkin tilanpuutteen vuoksi vaikea julkaista ja toiseksi ne eivät myöskään jaksa kiinnostaa lukijoita. Kirjoituksia on syytä täydentää valokuvilla, joita var-maankin on tallessa monella sodissa mukana olleella.

Myöskin sotilaskaskujen kokoaminen on toivotta-vaa, sillä niillä voidaan lehden sisältöä keventää ja tehdä se mielenkiintoiseksi.

Karjalan Pojat tulee julkaisemaan sopimuksen mukaan joukko-osastojen, reserviupseeri- ja reservin aliupseeripiirin sekä mahdollisuuksien mukaan isoim-pien kerhojen ja yhdistysten erikoisnumeroita, joissa edellämainituilla on tilaisuus esittäytyä sekä kirjoj-tuksin että kuvin.

Karjalan Pojat-lehden avustajien nimet pyydetään ilmoittamaan mahdollisimman pian osoitteella: Kar-jalan Pojat, Joensuu, Torikatu 33, Karjalaisen toimi-tus, yhteistyön käytiin panemiseksi.

7. Divisioonan tie v. 1941

Sodanaikaisen 7. Divisioonan muistoristin, Kalparistin jako suoritettiin Joensuussa sunnuntaina, tammikuun 22. pnä. Eri tilaisuuksiin osallistui joukko lottia ja n. 400 miestä. Varsinaisessa jakotilaisuudessa divisioonan operatiivisen toimiston päällikkö, evl. evp. A. Lindeqvist selosti yllä kuvatun kartan perusteella Kalvan taisteluvaiheita v. 1941.

Alhaalla Kalparistien jako käynnissä Karjalan talossa. Muistoristitoimikunnan jäsenet rivissä vasemmalta: väap. Veikko Metsälä, kapt. Iikka Koivula, kapt. Mauno Pankakoski, ltn. Erkki Rouhiainen, kapt. Hemmi Mustonen, väap. H. Purolainen ja väap. Arvi A. Lallukka. Oikealla ristien jakaja ev. B. Ikonen.

Kiilan miehet marssilla Joensuussa

Sodanaikaisen 11. Divisioonan miehet kokoontuivat Joensuussa 3. 6. 1956 Kiilan ristin jakotilaisuuteen. Sitä juhlisti erikoisesti kenr. luutn. P. A. Autin mukana olo. Ylimmässä kuvassa Kiilan miehet ohimarssissa, jonka otti vastaan kenr. Autti. Oikealla ristien jako käynnissä. Kenr. Autti on juuri luovuttanut ristin ja omistuskirjan.

*

Velvoittavia sanoja

Seuraavassa muutamia otteita Kiilan muistoristitilaisuuksissa pidetyistä puheista.

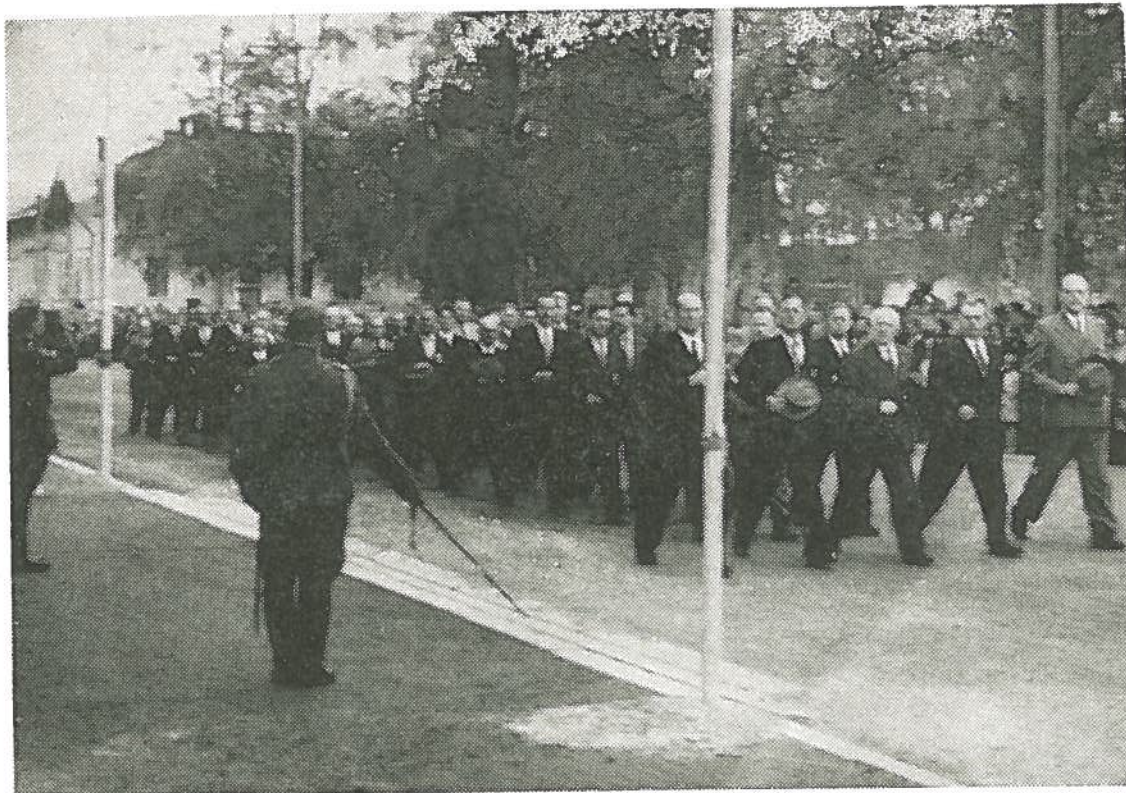
Evl. Y. A. Saarelainen sankarihaudalla: Varmaankin, jos nämä kaatuneet voisivat puhua, he sanoisivat sille, joka pysähtyy kuuntelemaan: Oletteko olleet uskollisia vannomallenne valalle? Oletteko vieneet viestimme kirkassilmäiselle uudelle polvelle, jonka ilman pysyviä ihanteita on vaikea, jopa mahdoton selviytyä siinä hajoittavien voimien taistelussa, jonka laskelmointi ja itsekkyys ovat luoneet.

Kenr.ltn. P. A. Autti juhlapuheessaan Karjalan talolla:

Me emme toivo sota, mutta meidän on oltava valmiit puolustautumaan. Meillä on oikeus elää, emmekä me tästä oikeudesta saa antaa periksi tuumaakaan. Meillä on oikeus asua maattamme, jonka menestykselle esi-isämme ovat laskeneet perustan. Säilyttäkäämme tämä oikeus ja sen tuomat velvollisuudet perinnöksi jälkeemme tuleville, jotta he osaisivat toimia ja taistella tämän maan ja kansan puolesta.

Komea paraati Joensuussa

Puolustusvoimien lippujuhlapäivänä — Suomen Marsalkan syntymäpäivänä 4. 6. 1956 järjestettiin Joensuussa ensimmäinen sodanjälkeinen sotilasparaati, johon osallistuivat Joensuun sotilaspiirin esikunta, Kenttätykistörykmentti 1, Jääkäripataljoona 5, Pohjois-Karjalan Rajavartiosto sekä Joensuun Reserviupseeri- ja aliupseerikerhot lippuineen. Kaup-

patorilla pidettiin katselmus ja kenttähartaus. Paraa-
tia komensi ev. L. A. Airila ja sen otti vastaan ev.
V. Mandelin. Ohimarssi tapahtui kaupungintalon
edustalla. Reippaasti nousi »sotavanhuksien», reservin
upseerien ja aliupseerien jalka soittokunnan marssin
tahdissa ja rivit olivat suorat ja ryhdikkäät.

Sodanaikaisen LtP 12:n vaiheisiin osallistuneille jaettiin muistoristit Joensuussa 5. 5. 1956. Ennen varsinaista jakotilaisuutta oli kunniakäynti sankarihaudalla. Kuvassa vasemmalta lehtori Santeri Hirvonen, majuri M. Koskenmies ja toiminnanjohtaja U. Rautiainen. Seuraavina aseveljet Veikko Hirvonen, R. Korhonen ja Heikki Torvinen.

*

PIIRIEN JA KERHOJEN TOIMINNASTA

Pohjois-Karjalan Reserviupseeri- piirin toimintakertomus v:lta 1955

Pohjois-Karjalan Reserviupseeripiirin toiminta ohitti neljännen vuositaipaleensa, kehityksen pyörän tänä aikana kulkiessa myönteiseen suuntaan. Maanpuolustusasia on entisestään kirkastunut ja kiinnostus piirintyötä kohtaan kasvanut. Maanpuolustusasian kilpaladulle on saatu uusi kilpaveikko reservialiupeeerikerhojen ja reservialiupeeeripiirin muodossa, jonka lausumme tervetulleeksi ja toivomme, että molempien piirien yhteistoiminta muodostuisi kiinteäksi ja hyvähenkiseksi.

Piirin puheenjohtajana toimintavuoden aikana toimi kapt Onni Mäkelä ja sihteerinä ltn Erkki Rouhiainen sekä urheilu-upseerina maj Erkki Sirola ja kapt Aulis Koivusalo.

Piiriin valitsemina edustajina liiton hallituksessa on toiminut kapt Onni Mäkelä ja valtuuskunnassa kapt Y. E. Kettunen.

Liiton ja piirin toimihenkilöt ovat vierailleet vuoden aikana useissa kerhoissa.

Piiri on julkaissut edelleen piirilehteä »Pohjois-Karjalan Reserviupseeri», jonka julkaisu tapahtuu pääasiassa tiedotuslehtenä, missä julkaistaan piirin ja kerhojen toimintaa koskevia asioita. Yksi numero vuodessa on julkaistu juhlavampana, sotilasaiheisia, maakunnallisia kirjoituksia sisältävänä.

Piirin talvikilpailut suoritettiin Joensuun Reserviupseerikerhon järjestämänä Ylämyllyn maastossa 6. 2. 1955. Tässä kilpailussa muodostui kerhojen järjestys-sija seuraavaksi:

1. Outokummun Reserviupseerikerho,
2. Joensuun Reserviupseerikerho,
3. Kiteen Seudun Reserviupseerikerho,
4. Nurmeksien Reserviupseerikerho,
5. Ilomantsin Reserviupseerikerho.

Piirin syyskilpailut pidettiin Ilomantsissa paikallisen reserviupseerikerhon järjestämänä 9. 10. 1955. Tässä kilpailussa muodostui kerhojen järjestys-sija seuraavaksi:

1. Ilomantsin Reserviupseerikerho,
2. Outokummun Reserviupseerikerho,
3. Joensuun Reserviupseerikerho,
4. Kiteen Seudun Reserviupseerikerho,
6. Lieksa—Pielisjärven Reserviupseerikerho ja
7. Nurmeksien Reserviupseerikerho.

Molemmissa kilpailuissa kilpailtiin »Karjalaisen» lahjoittamasta kiertopalkinnosta.

14—15. 5. 1955 järjestettiin Joensuussa Karjalan talossa piirin urheilutoimintajakurssit, joissa oli osanottajia 22. Kurssia johti kapt Raassina liitosta ja kapt Koivusalo piiristä. Kurssitoimintaa päätettiin edelleenkin jatkaa.

Kertomus Enon Reserviupseeri- kerhon toiminnasta v. 1955

Joensuun Reserviupseerikerhon Enon alaoston vuosikokouksessa helmikuun 13 päivänä 1955 päätettiin muuttaa em. alaosto itsenäiseksi kerhoksi nimellä Enon Reserviupseerikerho ry. Kerhon säännöiksi hyväksyttiin Reserviupseeriliiton laatimat mallisäännöt. Samalla päätettiin perustaa kerhon yhteyteen naisjaosto.

Kerhon puheenjohtajaksi valittiin kapteeni Hemmi Mustonen ja muiksi kerhon hallituksen jäseniksi luutnantit Heikki Ikonen, Veikko Jokela, Antero Airaksinen, Toivo Simonen, Martti Laasonen ja vänrikki Antti Puhakka. Urheilu-upseeriksi valittiin vänr.

Paavo Koljonen, hengellisen toiminnan johtajaksi luutn., kirkkoherra Kalle Tiitinen ja huoltouseeriksi luutnantti Heikki Ikonen. Samana päivänä pidetyssä kerhon hallituksen kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi luutn. Martti Laasonen, rahastonhoitajaksi luutn. Heikki Ikonen ja sihteeriksi vänrikki Antti Puhakka.

Vuosikokouksen lisäksi on kuluneen toimintavuoden aikana pidetty varsinaisia kerhokokouksia yhteensä kuusi. Tällöin on vierailtu seuraavien kerhon jäsenten kodeissa: vänr. A. Puhakalla, vänr. A. Erikoisella, luutn. K. Tiitisellä, mv. Onni Koljosella, luutn. M. Laasosella, luutn. A. Airaksisella ja luutn. T. Simosella. Kerhon hallitus on kokoontunut kolme kertaa. Lisäksi on mainittava toimintavuoden merkkitapauksena kerhon kesäjuhla 30/7 -55, sekä osallistuminen itsenäisyyspäivän juhlan toimeenpanemiseen.

Varsinaisissa kerhokokouksissa on läpikäyty muutama karttatarjoitus sekä kuultu luennoitsijoiden esityksiä. Viimeksimainituista on erityisesti mainittava eversti Ikosen vierailu kerhossa 22/9. Mieliin painuvaksi tilaisuudeksi muodostui myöskin 17/4 pidetty kerhon ensimmäinen hengellinen kerhokokous Alapappilassa.

14/6 pidettiin Kaltimon ampuradalla kerhon %-ampumakilpailu, jossa lajeina oli pienoiskivääri ja sotilaspistooli.

30/7 Enon uudella urheilukentällä pidetty kesäjuhla muodosi arvokkaaksi maanpuolustusjuhla. Ohjelmasta mainittakoon ev.luutn. Jorma Järventauksen juhlapuhe, luutn. Eino Pyörnilän puhe, Kontiolahden varuskunnan soittokunnan ja Revonkylän nuorisoseuran esitys sekä hupaisa jalkapaalo-ottelu Enon kunnanvaltuutetut ja res.upseerit. Viimeksimainitut korjasivat niukan voiton 1—0. Saman päivän iltana oli vielä ohjelmallinen juhlaillama Kaltimon Vallisätkässä.

Sopivan pääteipsteen vuoden toiminnalle muodosti 3/12 pidetty kerhon pikkujoulu.

Kerhon naisjaosto ei kuluneena toimintavuotena ennättänyt vielä aloittaa itsenäistä toimintaansa, joskin monet rouvat ovat olleet kiitettävästi mukana kerhokokouksissa ja yleensä valmiina palvelukseen, hehän mm. huolehtivat kesäjuhlien aikana ravintolan pidosta ja kartuttivat siten muutoin niin köyhää kerhomme kassaa. Olisi toivottavaa, että alkavana toimintavuotena myös rouvat liittyisivät entistä monilukuisempaan joukkoon mukaan kerhomme toimintaan.

Kertomus Ilomantsin Reservi- upseerikerhon toiminnasta 1955

Toimintavuoden aikana pidettiin kaikkiaan 8. kerhoilta, joissa esitetty mm. seuraavat esitelmät: Luutn. O. Valttonen »Muistelmia viestitoiminnasta jatkosodan Päämajassa», majuri E. Enberg »Ilomantsin taistelut talvisodassa», hengellinen tilaisuus ja katkelmia »Diplomaattien talvisodasta» ltn. A. Tuovinen. Osallistuttiin piirin talvimestaruuskilpailuihin Ylämyllyllä, joihin kerhosta osallistui 5 upseeria.

Piirin toimintajakursseihin osallistui kerhosta ltn. J. Kontturi ja vänr. J. Romppanen. Pogostan viestihiihtoon osallistui kerho kahdella joukkueella.

Ampumakilpailut järjestettiin 22. 5. ja 2. 6. -55. Piirin maastokilpailut järjesti kerho Ilomantsissa 9. 10. -55. Osanottajia oli 35 upseeria 7 kerhosta.

Itsenäisyyspäivän juhla järjestettiin Kansallistalolla.

Jouluaattona järjestettiin kunniavartiointi sankarihaudalla klo 15.30—20.00.

Kerhon johtokunta on pitänyt kaksi kokousta.

Kerhon puheenjohtajana on toiminut kapt. Simo Vainio ja sihteerinä ltn. Otto Karttunen.

Juuan Reserviupseerikerho r.y. v:n 1955 toimintakertomus

Johtokunta:

V. 1955 ovat johtokuntaan kuuluneet seuraavat: Puh.johtaja: kapt. Mauri Tuhkanen, sihteeri: vänr. Heikki Örmälä, rahastonhoitaja: luutn. Simo Nykänen, muut jäsenet: luutn. Eevert Tietäväinen (varapuheenjohtaja), kapt.luutn. Aimo Vuolle-Apiala, luutn. Heikki Tikkanen ja vänr. Pekka Vuorinen.

Kokoukset:

Vuosikokous pidettiin seurojentalossa 3. 6. 1955. Johtokunnan kokouksia on pidetty kaksi.

Jäsenmäärä:

Kerhoon kuuluu 21 jäsenmaksunsa lunastanutta jäsentä.

Toiminta:

Vuoden aikana pidettiin 2 kerhoiltaa, ensimmäinen syyskuun 26 p:nä, jossa oli esitelmöitsijänä majuri Toivo Jokinen Joensuun Sotilaspiiristä. Kerhoillassa oli myös mukana piirin komentaja eversti L. Airila.

Toinen kerhoilta jouluk. 10 p:nä. Esitelmöitsijänä kapteeni Maunu Kuosa Ylämyllyn varuskunnasta. Muina viraina kapteeni Mauno Pankakoski ja luutn. Erkki Rouhiainen Joensuun Res.ups. kerhosta.

Ampumaradan raivaustalkoot pidettiin kesäk. 15 p:nä. Elok. 28 p:nä kerho teki retken Kuhmoon, jossa tutustuttiin talvisodan taistelupaikkoihin. Retken päätepiste oli uloin vartio, jossa oli kahvit. Retkelle osallistui 10 kerhon jäsentä ja retken oppaana toimi yliluutn. Korhonen Kuhmon rajavartiostosta. Retki oli mielenkiintoinen ja vastasi hyvin tarkoituksen.

Merkillepantavaa kerhon toiminnassa on, että nuoret upseerit eivät ole osallistuneet kerhon toimintaan juuri lainkaan. Tähän asiaan toivotaan korjausta. Johtokunta odottaa kuluvan vuoden toiminnasta vilkkaampaa ja myöskin laajempaa osallistumista järjestettäviin tilaisuuksiin.

Kiteen seudun Reserviupseerikerhon toimintakertomus vuodelta 1955

Yleistä:

Kerhon toiminta on vuonna 1955 edelleenkin ollut verrattain vilkasta. Se aloitettiin 13. 2. -55 Kiteen Palotalolla pidetyllä vuosikokouksella.

Johtokunta:

Vuosikokouksessa valittiin toimintavuodeksi 1955 kerhon puheenjohtajaksi farm.kapt. Väinö Nevalainen sekä muiksi johtokunnan jäseniksi kapteenit Ilmari Havola, Kalervo Hyvärinen ja Veikko Mustonen, luutnantit Leo Rautava, Pekka Eronen, Emil Nuutinen ja Aimo Nurmela sekä vänrikki Pekka Lehtonen. Farm.kapt. Nevalaisen erottua puheenjohtajan tehtävistä 26. 9. 55 on kerhon puheenjohtajan tehtäviä hoitanut sen varapuheenjohtaja, kapteeni Ilmari Havola.

Sihteerinä on toiminut luutnantti Leo Rautava.

Työvaliokunta:

Työvaliokunnan ovat muodostaneet luutnantit Pekka Koivisto, Emil Nuutinen, Pekka Eronen ja Aimo Nurmela.

Tilintarkastajat:

Vuosikokouksessa valittiin tilintarkastajiksi luutn. Pekka Koivisto ja vänr. Toivo Lehikoinen sekä varalle luutn. Pentti Paavilainen ja Väinö Eronen.

Kokoukset:

Vuosikokouksen lisäksi ei kerholla toimintavuoden aikana ole ollut muita yleisiä kokouksia. Johtokunta on kokoontunut kerran.

Jäsenet:

Kerhossa oli toimintavuoden lopussa 30 jäsentä. Kannattajajäseniä oli kolme.

Urheilu- ja kilpailutoiminta:

Piirin talvimestaruuskilpailuihin Ylämyllyllä 6. 2. 55 osallistui kerhomme 4-miehisellä joukkueella ja tuli kerhojen välisessä kilpailussa kolmannelle sijalle.

Kerhon talvimestaruuskilpailuihin 18. 4. 55 Kiteen Rajassa osallistui 9 jäsentä ja voittajaksi selviytyi luutn. Rautava.

Massa-ammuntakilpailuihin toukokuussa osallistui pienoiskivääriammuntaan 18 ja pistooliammuntaan 16 kerhon jäsentä. Pienoiskivääriammunnassa oli paras luutn. Aimo Nurmela ja pistooliammunnassa kapt. Kalervo Hyvärinen.

Piirin maastokilpailuihin Ilomantsissa 9. 10. 55 osallistui kerhomme 4-miehisellä joukkueella. Kerhojen välisessä kilpailussa saavutti kerhomme neljännen sijan ja mieskohtaisessa kilpailussa sijoittui parhaiten vänr. Pekka Lehtonen saavuttaen kolmannen sijan.

Kerhon 20. 11. 55 järjestämään yhdistettyyn konepistooli- ja pistooliammuntaan osallistui 7 kerhon jäsentä. Voittajaksi selviytyi luutn. Aimo Nurmela.

Hengellinen toiminta:

5. 6. 55 oli Kiteen Kristillisellä Kansanopistolla kerhon ja kansanopiston yhdessä järjestämä hengellinen juhlatilaisuus yleisölle ja kerhon jäsenille, johon oli yleisöä saapunut noin 60 henkilöä. Puhujina ja esitelmöitsijöinä toimivat mm. pastori Joose Hytönen sekä Joensuusta majuri Jokinen ja luutn. Rouhiainen.

Potoskavaaran kansakoulun sankaritalun paljastustilaisuudessa toukokuussa piti kerhomme edustaja luutn. Esa Takala puheen.

Muu toiminta:

Itsenäisyyspäivänä laskettiin kerhon puolesta sepele Kiteen sankarihaudoille.

Jouluaamuna kello 6.30—7.30 oli kerhon yhdessä Kiteen Reserviupseerikerhon kanssa järjestämä kunniavartio Kiteen sankarihaudoilla.

Kerhon pikkujoulujuhla toimeenpantiin 5. 12. 55 Kiteen Metsästysmajalla ja oli sinne kireästä pakka-
sesta huolimatta saapunut 16 kerhon jäsentä, näistä suurin osa naisineen.

Huhtikuussa toimeenpantiin kerhon jäsenten keskuudessa rahankeräys sairaana ja taloudellisesti ahdingossa olleen kerhon jäsenen kapt. Hugo Karoston auttamiseksi. Keräys tuotti niin hyvän tuloksen, että Karostolle voitiin luovuttaa 29.500 markkaa. Keräyksestä voidaan erikoinen kiitos lausua luutn. Esa Takalalle.

Kertomus Lieksa-Pielisjärven Reserviupseerikerhon toiminnasta 1955

Kulunut vuosi on kerhon toiminnassa järjestyksessään 14. Ulkonaisilta puitteiltaan se erosi sikäli edellisistä, että kerho sai yhdessä res.aliups. kanssa pystyyn kerhomajan. Toiminta keskittyi kuluneena vuotena majan ympärille. Miellyttävänä piirteenä voidaan mainita kerhon vilkas hengellinen toiminta. Tärkeänä toimintamuotona on niinkään urheilutoiminta. Yleensä mainittakoon kerhon jäsenten pas-

siivisuus osallistumisessa retkiin ja muihin tilaisuuksiin.

Kertomusvuoden päättyessä oli kerhon jäsenmäärä 93, joista jäsenmaksun suorittaneita 76. Varsinaisten jäsenten lisäksi on kerholla 38 kannattajajäsentä.

Piiritoimikunnassa on kerhoa edustanut kerhon puheenjohtaja, varatuomari, ltn. Aulis Pitkänen.

Kertomusvuoden aikana kerhon hallitus kokoon-tui 8 kertaa. Vuosikokous pidettiin Sarkalassa 13. 2. 1955, läsnä 22 jäsentä. Huhtikuussa tehtiin retki Kontiolahden varuskuntaan. Syyskuussa oli kerhoilta. Osallistuttiin Nurmeksen kerhon järjestämään retkeilyyn Kuhmon talvisodan aikaisille taistelupaikoille. Hengellisellä toimikunnalla oli vuoden aikana 4 tilaisuutta, joissa alustivat keskustelun mm. sac. cand. M. Mäenpää »Eri luonnetyypit kasvattajan näkökulmasta», ltn. D. Lintu »Eri kirkkokuntia yhdistävistä tekijöistä», kapt. O. E. Koponen »Tuntematon sotilas» ja tri A. Saarelainen »Henkisen työn tekijöiden ylirasitustaudit».

13. 5. oli yleisötilaisuus hotelli Braheassa hyvällä yleisömenestyksellä.

6. 12. järjestettiin itsenäisyysjuhla yhdessä paikallisen res.aliups. kanssa teatteri Kulmassa, juhlapuhujana kapt. R. G. Wegelius Joensuusta.

Kerho järjesti jouluaattona yhdessä res.aliups. kanssa kunniaavartionnin sankarihaudalla klo 16.30—22.30. Vartioon osallistui 26 upseeria ja 22 aliupseeria.

Reservin Aliupseerien Pohjois-Karjalan piirin toimintakertomus ajalta 20. 11. 1955—6. 5. 1956

Piirin organisaation luominen hidastui, paitsi toimihenkilöiden yksityistaloudellisten kiireitten vuoksi vuoden vaihteen aikoina, erittäin siksi, että vuoden 1956 alkupuolella sattuneet työmarkkinariitaisuudet, yleislakkoineen ym. sivuilmiöineen, järkyttivät eri etupiirien mielialoja niin pahasti, että tarvitaan vissi aika tilanteen rauhoittumiseksi. Asiallemme on eduksi, ettemme tuona kiihkoilukautena sanottavammin esiintyneet, sillä kuumenneet tunteet kääntyvät hyvin helposti sivultakatsojankin arvostelemiseksi.

8. 1. 1956 perustettiin Ilomantsiin reservin aliupseerien yhdistys ja kaikki merkit osoittavat, että siitä tulee elinvoimainen jäsen yhteiseen veljessarjaamme.

22. 1. 1956 perustettiin Viinijärvelle reservin aliupseerien yhdistys. Toivoa sopii, että sekin lähtee liikkeelle yhteisen asian eteen.

Muihinkin paikkoihin on jo kosketusta otettu ja päämääränä on, että vielä tämän kesän aikana perustetaan maakuntamme jokaiseen pitäjään oma yhdistys.

27. 1. 1956 pidettiin Nurmeksessa sikäläisten reservin upseerien ja -aliupseerien keskeinen neuvottelutilaisuus. Mukana oli Reserviupseeriliiton kannatusyhdistyksen edustaja kapt Kilpi Helsingistä ja tšekäläisen res.ups.piirin edustajana ltn Erkki Rouhiainen sekä tšekäläisen res.aliups.piirin va. puh.johtaja Arvi A. Lallukka.

Kokous totesi molempien reserviläisjärjestöjen keskeisen yhteistoiminnan välttämättömäksi ainakin pienemmällä paikkakunnilla ja lupasi alkaa jo tänä vuonna yhteistyön Nurmeksessa ja sen ympäristössä.

Nurmeksen res.aliupseereita kehoitettiin auttamaan omien yhdistysten perustamisessa Valtimolle ja Rautavaaralle.

Kutsuttuina edustajina ovat Arvi A. Lallukka ja Here Purolainen osallistuneet sotainvalidiiden ja res.ups.kerhon juhliin ja kokouksiin sekä kenraali Aarne Sihvon Joensuussa pitämään väestönsuojelua ja sen nykyvaiheita selostavaan esitelmätilaisuuteen.

Pohjois-Karjalan Sotilasperinne-muistomerkkitoumikunnan työskentelyyn ovat osallistuneet Arvi A. Lallukka ja Here Purolainen. Toimikunnan tarkoituksena on pystyttää keskeiselle paikalle Joensuun kaupunkiin upea muistomerkki, mihin ikuistetaan jokaisen täällä perustetun ja täällä taistelleen joukko-osaston nimi hamasta muinaisuudesta nykypäiviin saakka.

Kalparistin (7. D:n muistoristin) jaon ja jakojuhlien valmisteluun ovat alkutoimenpiteistä lähtien aktiivisesti osallistuneet molemmat puheenjohtajat, Arvi A. Lallukka ja Veikko Metsälä sekä Here Purolainen, kalpaveljiä itsekin jokainen. Kun rivistöt marssivat Siltakatua myöten viivasuorin ojennuksin, näki syrjäinenkin, että siinä menee miehiä, jotka tietävät ja osaavat — harmahtuvista hiuksista huolimatta.

Väliaikainen johtokunta on suunnitellut yhteistyön aloittamisen res.upseerien kanssa ja toivoo saavansa sille kannatuksen. Samaa tarkoittaen on suunniteltu maakunnallisen maanpuolustusjulkaisun perustamista ja yhteisen koulutustoiminnan laajentamista sekä kiinteämmän julkisen esiintymisen tarpeellisuutta juhlien ym. muodossa.

Kiinteämmän kanssakäymisen järjestäminen varuskuntiin on myöskin tarpeellista, erikoisesti kotiutuvien aliupseerien jäähyväistilaisuudet ja niiden järjestäminen olisivat varteenotettavia asioita.

Upseerien siirtoja

Joensuun sotilaspiirin esikunnassa ja Pohjois-Karjalassa olevissa joukko-osastoissa on suoritettu kevään ja kesän aikana seuraavat upseerien siirrot:

Eversti Oskar Valdemar Mandelin KTR 1:stä LaprSpE:aan,

evl. Reino Erkki Hirva TykK:sta KTR 1:een,
evl. Jorma Johannes Järventaus JP 5:sta PE:aan,
evl. Heikki Mikkola SavlSpE:sta JP 5:een,
evl. Arvo Ensio Roininen KTR 1:sta SKK:uun,
evl. Aarne Hankia KTR 3:sta KTR 1:een,
maj. Toivo Ilmari Jokinen JoeSpE:sta 1. DE:aan,
maj. Veikko Uno Pekkarinen 5. Pr:sta JoeSpE:aan,
maj. Erkki Kalervo Sirola JoeSpE:sta 2. Pr:iin,
maj. Heikki Pellervo Huttunen KTR 1:sta JoeSpE:aan.

POHJOIS-KARJALAN RAJAVARTIOSTOSTA

on siirretty 1./P-KR:n päällikkö, majuri Mauri Viirakoski Lapin Rajavartiostoon komppanian päälliköksi, sijoituspaikkana Kemijärvi ja hänen tilalleen rajajääkärikoulun johtaja, majuri Reino Västti.

«Herra vänrikki, elä sie oo vihanen — annat sie miulle anteeksi», sanoi suojärveläinen alokas kunniantekoharjoituksissa harjoitusta johtavalle vänrikki M:lle.

«Panin tikun merkiksi», vastasi väöp. Yrjö Pitkänen kapt. Iikka Koivulalle, kun kolonnasta puuttui yksi tiehen uponnut auto Äänislinnan ja Syvärin välillä.

Partiokilpailun säännöt

1 §.

Kilpailu suoritetaan 1+3 vahvuisin partioin ja sisältyy siihen seuraavat lajit: 1) estejuoksu, 2) maastoammunta, 3) yösuunnistus, 4) kartanluku ja 5) päiväsuunnistus.

2 §.

Kukin laji suoritetaan partiokohteisena kilpailuna.

3 §.

Kunkin partion lopputuloksen muodostaa sen osakilpailuissa saavuttamien sijalukujen summa. Mikäli useammalla partiolla on tämä lopputulos sama, ratkaisee heidän välisen sijoituksensa päiväsuunnistuksen aika. Mikäli sekkin on sama, ratkaisee yösuunnistuksen aika.

4 §.

Suomen Reserviupseeriliiton mestaruuskilpailuissa saa kutakin piiriä edustaa 3 partiota, joista 2:n parhaan tulos muodostaa piirin joukkuetuloksen.

5 §.

Kilpailu suoritetaan seuraavassa eri lajien alkamisjärjestyksessä: 1) estejuoksu, 2) maastoammunta, 3) yösuunnistus, 4) kartanluku, 5) päiväsuunnistus. Mikäli erikoisen pakottavat syys sitä vaativat, voidaan suoritusjärjestystä poikkeuksellisesti muuttaa.

6 §.

Eri osalajien suoritus tapahtuu seuraavasti:

1) *Estejuoksun* matka on 1000—1500 m. Partion on juostava koossa ja tulokseksi huomioidaan puhdas aika. Rata on oltava vedetty siten, että siihen saadaan mikäli mahdollista maastollista vaikeutta. Radalla on oltava 180 sm korkea pystysuora lankkueste, jonka partion jokaisen jäsenen on ylitettävä. Lisäksi radalla, sen viimeisellä kolmanneksella, on oltava käsikraatinheittopaikka, jossa käsikraatinheitto suoritetaan 600 gr:n painoisella varsikäsikraanaatilla taisteluhaudasta 25 m:n päässä olevaan nelikulmaiseen 1×1 m suuruiseen poteroon. Jokainen partion jäsen heittää 3 käsikraanaattia ja jokaisesta poteroon menemättömästä käsikraanaatista lasketaan 30 sekuntia lisäaikaa.

2) *Maastoammunta* suoritetaan estejuoksun aikana, sen keskimmaisella kolmannekselle, eikä sitä varten oteta eri aikaa. Partio suorittaa ammunnan yhdestä tuliasemasta samanaikaisesti. Tulokseksi huomioidaan partion kokonaistulos siten, että ensiksi huomioidaan rikottujen taulujen lukumäärä ja sen jälkeen osumien arvoista saatu partion kokonaistulos. Ammunta suoritetaan sotilaspistoolilla ja kilpailijain on kuljetettava ase estejuoksun aikana mukanaan vyössä olevassa kotelossa. Tuliasemassa tulee olla 8—12 taulua, laukausten lukumäärä kutakin kilpailijaa kohden on 5—7. Taulujen etäisyys vaihtelee niitten koosta ja maastosta riippuen 10—70 metriin.

3) *Yösuunnistuksen* radan pituudet ovat 6—8 km ja ihanneaika n. 2 tuntia. Partio lähtee ja palaa yhdessä, mutta matkan varrella se jakautuu kahtia ja on kummankin puoliskon etsittävä ainakin yksi eri rasti. Kartta on jaettava jokaiselle partion jäsenelle.

4) *Kartanluku* suoritetaan osittain paikotteluna,

osittain etäisyyspisteitten määräämisinä 2—3 km:n pituisella viitoitetulla reitillä, joka päättyy päiväsuunnistamisen alkuun. Tehtävistä on 3—7 paikottelupistettä sopivin välimatkoin ja vastaavasti 7—8 reitistä 200—3000 metrin päässä olevaa etäisyyspistettä. Se paikka, josta etäisyyspiste on määrättävä, on oltava joka karttaan merkitty tai kilpailijain määriteltävissä ilman mainittavaa ajanhukkaa. Samasta paikasta saa yleensä olla vain yksi etäisyyspiste määrättävänä ja ainoastaan pakottavissa olosuhteissa sallitaan 2—3 tehtävän ryhmä. Sään pakottamana voidaan koko kartanluku suorittaa paikotteluna.

Eri aikaa kartanlukua varten ei oteta, vaan sisältyy se päiväsuunnistuksen aikaan. Jokaisella partion jäsenellä tulee olla käytettävänä oma kilpailukartta. Kartanluvun tehtävät ilmoitetaan koordinaatteina ja jättää partionjohtaja kartanluvun päättymispaikalla yhden koko partiota kosken ilmoituksen.

5) *Päiväsuunnistuksen* ratojen pituudet ovat n. 9—12 km ja ihanneaika noin 2 tuntia 30 minuuttia. Partio lähtee matkaan kokonaisuena, mutta joutuu hajaantumaa matkan varrella siten, että jokainen partion jäsen joutuu yksin etsimään ainakin yhden rastin, jonka jälkeen partio kokoontuu kokoontumisrastilla. Tästä partio pääsee jatkamaan matkaansa vasta täysilukuisena. Kokoontumisrastilla on kilpailijoilla oltava tilaisuus odottamiseen lämpimässä suojassa.

Tietoja koordinaateista

Aikaisemmin käytössä olleet X- ja Y-koordinaatit on nykyisin korvattu P- ja I-koordinaateilla. P-koordinaatti tarkoittaa etäisyyttä päiväntasaajalta, joten se kasvaa pohjoiseen. Kartan oikeassa ja vasemmassa reunassa olevat numerot ilmoittavat P-koordinaatin arvon kilometreissä (esim. Tikkurilan rautatieaseman etäisyys päiväntasaajasta on n. 6687 km. I-koordinaatin 0-piste on mielivaltainen ja kasvaa sen arvo itään. Kartan ylä- ja alareunassa olevat numerot ovat I-koordinaatin arvoja kilometreissä.

Jonkin maastossa olevan pisteen koordinaatit määrätään siten, että kyseinen piste etsitään (määrätään) kartalla ja mitataan karttalukumittaria tai muuta apuvälinettä käyttäen sen etäisyys 10 m:n (= dekametrin) tarkkuudella asianomaisen karttaruudun eteläisestä eli alemmasta vaakasuorasta laitaviivasta, jolloin saadaan P:n arvo sekä saman karttaruudun läntisestä eli vasemman puolisenä laitaviivasta, jolloin saadaan I:n arvo.

Merkitsemisen kannalta on huomioitava, että P-koordinaatista jätetään merkitsemättä kaksi ensimmäistä numeroa ja I-koordinaatista yksi. Esim. Tikkurilan asema on 6687 km:n 080 m:n päässä päiväntasaajasta ja se merkitään P = 8708 (kaksi ensimmäistä numeroa on jätetty pois: 668709 > 8708). Sama paikka on 557 km 880 m itään I-koordinaatin peruspisteestä ja se merkitään I = 5788 (yksi numero alusta pois 55788 > 5788). Ko. pisteen koordinaatit ovat siis:

P = 8708

I = 5788

Ohjesääntöjä ym. sotilas- kirjallisuutta

Ilmoitetaan, että on saatavissa seuraavia ohjesääntöjä ym. sotilaskirjallisuutta:

Kaikille aselajeille yhteisiä

— Upseerin käsikirja III osa (UKK III)	750:—
— Kouluttajan opas	100:—
— Lyhenteet ja taktilliset merkit (LTM)	100:—
— Jalkaväen taisteluopas V osa. Kiväärikompania (Jvtst-opas V)	300:—
— Jalkaväen taisteluohjesääntö II osa, Pataljoonan taistelu J(vO II)	400:—
— Linnoitusohjesääntö, I osa. Linnoittamisen suunnittelu (LinO I)	50:—
— Linnoitusohjesääntö III osa. Pikalinnoittaminen (LinO III)	50:—
— Tiede ja ase n:o 13/55	500:—
— Pönkänen: Tulivoima maarintaman taisteluissa	500:—

Jalkaväen upseereille.

— Jalkaväen taisteluopas II osa. Kivääriryhmä (Jvtst-opas II)	100:—
— Jalkaväen taisteluopas III osa. Kivääriryhmä (Jvtst-opas III)	100:—
— Jalkaväen taisteluopas IV osa. Konekivääriryhmä ja -joukkue (Jvtst-opas IV)	100:—
— Kenttätukikistön taisteluohjesääntö III osa. Patteriston taistelu (KTO III)	100:—

Kenttätukikistön upseereille.

— Kenttätukikistön taisteluohjesääntö III osa. Patteriston taistelu (KTO III)	100:—
— Linnoittamisohjesääntö IV, 1 osa. Kenttätukikistön linnoittamistyö (LinO IV)	100:—

Ilmavoimien Upseereille.

— Lentokoneen ohjausoppi	200:—
Tilaukset voidaan suorittaa reserviupseeripiirin kautta os. ltn. Erkki Rouhiainen, Joensuu, Ilveksenk. 16.	

RESERVIUPSEERIKERHOILLE.

Sotilasvarusteiden nykyiset hinnat yhteistilauksena ovat seuraavat:

Päällystakki	5.035:—
Asetakki	5.250:—
Kesäpusero	1.085:—
Housut	2.953:—
Turkislakki	1.065:—
Kesälakki	350:—

Tilaukset tehtävä kerhojen kautta ja lähetetään liitolle liiton ilmoittamana ajankohtana. Hinnnoist voi tulla muutoksia, joista aikanaan ilmoitetaan.

NAISEN MÄÄRITELMÄ

Kuuluisa ja hajamielinen professori istui suuressa yliopistojuhlissa yksinään ja hylättynä eräissä nurkassa. Sievä nuori naisylioppilas katsoi velvollisuudekseen mennä pitämään seuraa suuralle miehelle ja sanoi:

— Mitä professori pitää naisista?

— Mmmm . . . naiset . . . hetkinen . . . ai niin, tosiaankin, hehän ovat niitä, jotka liikkuvat tanssitteissa takaperin.

Kunniamerkkien käyttö juhlatilaisuuksissa

Kun on esiintynyt epätietoisuutta siitä, voidaanko juhlatilaisuuksissa, joissa on määrätty käytettäväksi kunniamerkkejä, kantaa niitä myöskin tavallisissa siviilipuvuissa, ilmoitetaan kerhojen jäsenille vielä uudelleen, että viime aikoina on Suomessakin, kuten monissa muissa maissa, otettu mainittu tapa käytäntöön. Käytäntö on ollut pääasiassa sotilaallisuuksissa juhlatilaisuuksissa. Näin varataan kaikille halukkaille yhteiskunnalliseen asemaan ja varallisuuden katsomatta mahdollisuus olla »juhlallisesti» puettuna.

Kerhojen vuosijuhlissa, itsenäisyyspäivänä, vainajien päivänä, puolustusvoimain lippujuhlapäivänä, joukko-osastojen vuosijuhlapäivinä sekä sotilaallisissa hautajaistilaisuuksissa yms. tilaisuuksissa, joissa on määrätty käytettäväksi kunniamerkkejä, on paikallaan käyttää kunniamerkkejä myös siviilipuvuissa. Näin muodostuvat tilaisuudet juhlavimmiksi ja samalla korostetaan yhteenkuuluvaisuuden tunnetta.

RESERVIUPSEERILIITON

JÄSENERKKI

on jokaisen liittomme jäsenen yhteinen tunnus. Merkki on patinoitun hopean värinen heraldinen ruusu, jossa on kulattu Suomen leijona. Hinta 275 mk. Saatavana Joensuussa Koivula Oy:stä esittämällä jäsenkortti.

Joensuun Reserviupseerikerho.

Karjalan Pojat julkaisun ilmoitushinnat

Varsinaiset ilmoitukset (Lehden koko A 4)

1/1 siv. 2-vär. koko n. 410 sm ²	28.000:—	4. kansisivu
1/1 » 1-vär. » » »	410 »	20.000:—
1/2 » » » » »	205 »	11.000:—
1/3 » » » » »	137 »	8.000:—
1/4 » » » » »	103 »	6.000:—
1/8 » » » » »	52 »	3.500:—
1/16 » » » » »	35 »	2.000:—
Tervehdysilmoitus	1.000:—	

Liikemerkki- ym. ilmoitukset tiedusteltava erikseen.

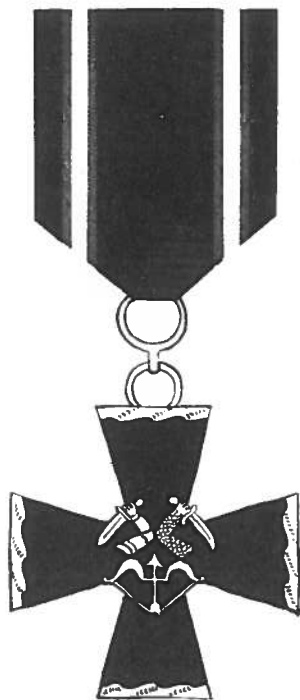
Lehden hinta mk 250 vsk. Irtonumero mk 75:—.

Ilmestyy vähintään 4 numeroa vuodessa N:o 1/16.—28. 2., 2/16.—31. 5, 3/16.—31.8. ja 4/16.—30. 11.

Toimitus: päätoimittaja, luutn. Veikko Pekkarinen, toimitussihteerit piiritark. luutn. Erkki Rouhiainen ja toimittajat vänr. Erkki Luostarinen, kauppias, vääp. Arvi A. Lallukka, metsänhoitaja, vääp. Kaarlo Kettunen ja kauppias, vääp. Veikko Metsälä.

Julkaisija: Joensuun Reserviupseerikerho r.y.

7. DIVISIOONAN KALPARISTI

7. Divisioonan allamainituissa joukko-osastoissa ja yksiköissä jatkosodan (vv. 1941—44) palvelleille on suoritettu muistoristien jako: Joensuussa tammikuun 22. päivänä. — Jaossa oli mukana n. 400 divisioonan kuulunutta. Helsingissä suoritettiin jako 11. 3., mukana 150 ja Kuopiossa 20. 5. mukana n. 400 Kalpaveljestä. Postitse on lähetetty n. 500 ristiä.

7. Divisioonaan kuuluvat:

7. DE (Svensson—Isakson), JR 9 (Kuistio—Ikonen), JR 30 (Polò—Ruotsalo), JR 51 (Sainio), KTR 2 (Palletvuori—Sirola—Hankia—Penttinen), Kev. Os. 15 (Molander—Mustonen—Virkkunen), Rask. Psto 1 (Kervinen), Rask. Psto 28 (Kronholm), VP 26 (Kovanen—Kauko), Pion.P 35 (Hieta), 14. Rajak (Rainola), 3. Tyk.K (Kaarna), 35. Tyk.K (Talvikoski), Esik.K/7. D (x OE/7. D ja Sissi Os./7. D), PPK/7. D, Pion.Kol.,

29. Kss.K., 18. S.Pol.J., 68. AutoK, 28. A.Var.K, 28. E.Vark.K, 28. Vaat.K, 28. Autokorjaamo, 28. PolttoOs., 28. LK, 28. ELK, 6. Sairasautojoukkue, 28. KS, 28. KPK, SPalok. 13, Linn.Psto 4 (Haaranen).

Muistoristin on oikeutettu saamaan jokainen edellämmainituissa joukko-osastoissa palvellut, sotilas, lotta, sotilaskotisisar, sairaanhoitaja ja näihin rinnastettava (korjaamoissa ja pesuloissa palvelleet) sekä divisioonan käymissä taisteluissa kaatuneen, kadonneen tai myöhemmin kuolleen leski, vanhin poika tai tytär, äiti, isä — tässä järjestyksessä. Muistoristin hinta on mk 900:—, postitse lähetettynä lisäksi postimaksu. Mahdollinen ylijäämä käytetään 7. D:ssä palvelleiden huoltotarkoituksiin.

Kuluvan vuoden syksyllä on tarkoitus järjestää muistoristien jakotilaisuuksia maakunnan eri paikkakunnilla vietettävien maanpuolustusjuhlien yhteydessä, joissa tilaisuuksissa jaettaisiin Rukajärven, Kalpa- ja Kiilaristejä. Tästä syystä ristitilaukset olisi tehtävä ajoissa, ennakkosuoritus vähintään mk 450:— ristien riittävän valmistuksen takia on välttämätön. Ristitilaukset osoitettava 7. D:n Muistoristitoimikunnalle, Joensuu, Ilveksen. 16. Postisiirtotili n:o Ku 63 301. Tilattaessa on ilmoitettava seuraavat tiedot: Täydellinen nimi, sotilasarvo, syntymäaika, sodan-aikainen yksikkö; sekä mikäli mahdollista taistelupaikat ja yksikön päällikön nimi, tilaajan nykyinen osoite, kaatuneen tai kadonneen kaatumis- tai katoamispaikka ja -aika. Missä haluaa ottaa muistoristin vastaan, esim. Joensuussa, Outokummussa, Kaltimossa, Polvijärvellä, Ilomantsissa, Tohmajärvellä tai postitse. Lähempiä tietoja antavat reserviupseeri- ja aliupseerikerhojen edustajat.

Syksyllä vietämme maanpuolustusviikkoa, jolloin viikon aikana järjestettävissä juhlissa mahdollisimman monella on aseveljeyden merkki rinnassa.

Maanpuolustusväki

onnittelee tai valittaa surua

**PERUSKALLIOMME —
MAANPUOLUSTUS**

adressilla

Adresseja myyvät kaikki Pohjois-Karjalan reserviupseerikerhot sekä mm. seuraavat pankit ja kauppaliikkeet:

JOENSUUSSA:

Joensuun Kirja- ja Paperikauppa
— Pääliike Pankkitalossa, puh. 2365
— Pielishovin Kirjakauppa, puh. 2044
— Niinivaaran Kirjakauppa, Taisenkatu 8, puh. 3128

Karjalaisen Paperikauppa
— Joensuu, Torik. 33, puh. 2811/31

Kuusimon Kirjakauppa
— Joensuu, Kauppakulma, puh. 2955

T:mi Emil Mannerheim
— Joensuu, Torik. 25, puh. 2127

Kansallis-Osake-Pankki

Pohjoismaiden Yhdyspankki
Adressipalvelumme sijaitsee Koivula Oy:ssä,
Joensuu, Siltakatu 12 (Yhdyslinna), puh. 2051.
Adressipalvelu hoitaa pyydettyä adressit määräpaikkaan ja kirjoittaa tekstit.

Ilomantsissa: Ilomantsin Säästöpankki

Lieksassa: Pielisjärven Säästöpankki

Nurmeksessa: Pohjoismaiden Yhdyspankki

Outokummussa: Kansallis-Osake-Pankki

Enossa: Kapteeni Hemmi Mustonen

Juussa: Juuan Osuuskassa

ADRESSIN VAHIMMAISHINTA 300 mk/kpl.

KARJALAINEN

KAUPPA-AITTA

Arvi A. Lallukka

Joensuu - Kauppakatu 21 - Kauppakulma

toivottaa

Karjalan Pojat

tervetulleeksi

liikkeeseemme!

OULUN YLIOPISTON KIRJASTO

